నల్లకోటు

బోయ్ విశాలమైన డ్రాయింగ్ రూమ్‌లో ప్రవేశించి అణుకువగా ఒక పక్కన నుంచున్నాడు. టీ ముగించి మెత్తని సోఫాలో మునిగిపోయి బి.బి.సి రేడియో ప్రసారం వింటున్న పేట్‌రావ్ "ఏం కావాలి?" అన్నట్టు అతనివైపు చూశాడు. ఆక్స్‌ఫర్డ్‌లో చదువుకునే రోజుల్లో స్నేహితులు ప్రతాపరావుని పేట్ అని ఇంగ్లీషు సంప్రదాయంలో పిలిచేవారు. ఇండియా వచ్చిన తర్వాత పేట్‌రావ్ అయింది.

"మాస్టర్, బాత్ రెడీ," అన్నాడు బోయ్. పడక గదికి అనుకట్టిన స్నానాల గదికి వెళ్ళడానికి పేట్‌రావ్ లేచాడు. అప్పుడే ఇస్త్రీ చేసిన డిన్నర్ జాకెట్ పక్కమీద పరిచి ఉంది. డ్రెస్సింగ్ టేబిల్ పక్కనున్న సోఫాకి ముందు పాలిష్ చేసిన నల్లజోళ్లూ, వాటిమీద నలుపు రంగు సాక్సూ ఉన్నాయి. సోఫా చేతిమీద డ్రెస్ మాటుతో వేసుకునే చొక్కా చేతులకి బంగారపు కఫ్‌లింక్స్ తగిలించి వేళ్లాడుతుంది. టేబిల్ మీద నల్లటి 'బోటై' ఉంది.

"బోయ్", శ్రాదంగా అరిచాడు పేట్‌రావ్.

బోయ్ పరుగెత్తుకుని వచ్చాడు.

"తెల్లషార్క్ స్కిన్‌కోటు ఎందుకు తీశా?" అన్నాడు పేట్‌రావ్.

ఒక్క నిముషం బోయ్ తటపటాయించాడు.

"మాస్టర్ పోయినసారి నల్ల డి.జె. వేసుకున్నారు" అన్నాడు.

"ఫర్వాలేదు. ఇప్పుడూ అదే వేసుకుంటాను" పేట్‌రావ్ అన్నాడు.

"నిజానికి బోయ్ తప్పుకాదు" అనుకున్నాడు మనసులో. ఒకపార్టీకి నల్లడిన్నర్ జాకెట్ వేసుకుంటే, తరువాత దానికి తెల్ల డి.జె.తీసి ఉంచమని తనే ఆదేశించాడు. అయితే ఈ పార్టీ ప్రత్యేకమైంది. బోయ్‌కి చెప్పడం మర్చిపోయాడు. అయినా అప్పుడప్పుడు ఆ మాత్రం కోప్పడ్డంలో తప్పులేదు. లేకపోతే వాడు మితిమీరిపోతాడు.

బోయ్‌కీ పేట్‌రావ్‌కీ మధ్యఉన్న అనుబంధాన్ని నిర్వచించడం కష్టం. పేట్‌రావ్‌కి బోయ్ అంటే అపరిమితమైన అభిమానం. బోయ్ తెలుగువాడే, పేరు లోపరాజు. ఎన్నో ఏళ్ళు దొరలకింద పనిచేసి బోయ్ అన్నపేరు గడించుకున్నాడు. పదిహేనేళ్ళ క్రితం హంటర్‌దొర రిటైరై ఇండియా నుండి ఇంగ్లండు వెళ్ళిపోతూ పేట్‌రావ్‌కి బోయ్‌ని సిఫార్సు చేశాడు.

"ఫరవాలేదు, పనికొస్తాడు. ఇంగ్లీషు బాగా అర్థం అవుతుంది. కొంచెం మాట్లాడగలడుకూడా. అయితే నీ విస్కీ ఒక కంట కనిపెట్టుకో పేట్" అని నవ్వాడు హంటర్.

ఇంగ్లీషు మాట్లాడగలిగి విస్కీమీద మక్కువ ఉండి దొరల ప్రశంస పొందగలిగిన బోయ్‌కి వెంటనే ఉద్యోగం ఇవ్వడానికి నిశ్చయించుకున్నాడు పేట్‌రావ్. తను చూపించిన ఆదరణకీ, నమ్మకానికీ అనుగుణంగా బోయ్ ప్రతివిషయంలోనూ సమర్థుడనిపించుకొన్నాడు. మాస్టర్ పొద్దున మేడపైగది విడిచి, తన గదిలోకి వచ్చినప్పటినుండి ఆఫీసుకి పోయేవరకూ అన్ని అవసరా

సి.రామచంద్రరావు

లా బోయ్ చూస్తాడు. మాస్టరు నైట్‌గౌన్, పైజమాలు విప్పడం దగ్గరనుండి తలకి నూనె, ఆఫీసు బట్టలు వేసుకోడం వరకూ ప్రతి విషయంలోనూ సాయపడతాడు. మాస్టర్ బ్రేక్‌ఫాస్ట్‌కి ఏం తింటాడో వంటవాడికి చెబుతాడు. మాస్టర్‌కి ఎన్ని గంటలకి కారు తయారుగా ఉండాలో డ్రైవరికి చెబుతాడు. బోయ్ లేకుండా ఒక్క రోజుకూడా తనకి గడవదేమోననిపిస్తుంది పేట్‌రావ్‌కి అప్పుడప్పుడు. కానీ ఆ తలపుని అట్టేసేపు నిలవనిచ్చే వాడుకాదు. లేక ఏమైపోతాడు? తనేం లోటు చేస్తున్నాడని? ఎప్పుడైనా పరుషంగా మాట్లాడినా, మనసులో కోపం ఉండదు. పైకి కఠినంగా కనుపించకపోతే చనువు తీసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తాడు.

బోయ్‌కి కూడా మాస్టర్ అంటే భయమూ, భక్తీ ఇంకా దొరలకింద పనిచేస్తున్నట్టే అనిపిస్తుంది అంటాడు స్నేహితుల్తో. మాస్టరుకి దొరల అలవాట్లన్నీ ఉన్నాయి. డబ్బుకి వెనకాముందూ చూసుకోడు. అడపా తడపా కసురుతూ ఉంటాడు. కసరకుండా మాస్టరేమిటి? కోపం లేని మాస్టరుకి టీనీ, ఈని కూడా ఉండదనేవాడు మెకెంజీ దొర దగ్గర పనిచేసిన బేరర్. మెకెంజీ దొరది మెత్తని స్వభావం పల్లెత్తుమాట ఎవర్నీ అనడు. అన్నీ లెక్కప్రకారం చూసుకునేవాడు. పనివాళ్ళకి పైన ఏమీ దొరికేదికాదు. తక్కిన దొరల్లాగ ఈయనకూడా తాగి రెండు చీవాట్లు పెట్టి తర్వాత రెండు బుడ్లూ, డబ్బూ పారెయ్యరాదా అని తనదగ్గర వాపోయేవాడు ఆయన బేరరు.

“నేనుతప్ప ఈవాళ పార్టీకి ఒచ్చేవాళ్ళంతా తెల్లవాళ్ళే”

నల్ల డి.జె. వేసుకోడానికి ప్రత్యేకకారణం వివరించడానికి ప్రయత్నించాడు పేట్‌రావ్. ఇటువంటి విషయాలు చెప్పేటపుడు బోయ్ ఎంతో సన్నిహితుడనిపించేంది. పేరుపెట్టి పిలవాలనిపించేది. ఏళ్ళ తరబడి అలవాటుపడ్డ సంస్కారం, ఇండియాలో పనిచేసిన ఇంగ్లీషువాళ్ళ సంస్కారం అడ్డు వచ్చేది. అప్పుడు బోయ్ అని పిలిచినా, గొంతు మెత్తబడేది, మార్దవం ఆవరించేది.

“ఇప్పుడిప్పుడు కొందరు తెల్లకోటూ, నల్లలాగూ వేసుకుని డాన్సులకీ ఈవినింగ్ పార్టీలకి వెడుతున్నారు కానీ స్వచ్ఛమైన బ్రిటిషర్ దాన్ని డిజెకింద లెక్క కట్టడు” అన్నాడు.

బోయ్ ముగ్ధుడై వింటున్నాడు. ఇది కొత్త విజ్ఞానం. రేపు స్నేహితుల్తో కబుర్లలో దొర్లించవచ్చు.

“ఇక్కడ ఉక్క భరించడానికి కొంత తేలిగ్గా ఉంటుందనీ, ఇండియన్ పార్టీలకి వేసుకుని వెళ్ళినా ఫరవాలేదనీ తెల్లదికూడా కుట్టించాను” తప్పును సమర్థించుకొంటున్న వాడిలాగా చెప్పాడు పేట్‌రావ్.

బోయ్ షార్క్‌స్కిన్ కోటుతీసి వార్డ్‌రోబ్‌లో తగిలించి నికూనాగుడ్డతో కుట్టిన నల్ల డి.జె. కోటు బయటికి తీశాడు. దాని బరువుకింద ఈ వేసంగిలో నాలుగయిదు గంటలు మగ్గవలసిందే, మనసుని అదుపులో పెట్టుకుని పేట్‌రావ్ స్నానానికి వెళ్ళాడు.

తొట్టిలో మూడువంతులు వేడినీళ్ళు పట్టి ఉంచాడు బోయ్. నీళ్ళలో చెయ్యముంచి వేడిచూసుకొని తృప్తిగా తొట్టిలోకి దిగాడు పేట్‌రావ్. కాళ్ళ కదలిక వల్ల నీళ్ళు చేసే చిన్న శబ్దం తప్ప అంతా ప్రశాంతంగా ఉంది. లేత ఆకుపచ్చ చలువరాయితో కట్టినస్నానాల గది తెల్లని నీళ్ళ తొట్టిలో మనోహరంగా ప్రతిబింబిస్తోంది. సబ్బూ, స్పాంజ్ పెట్టడానికి ఒక చివర తొట్టికే అడ్డంగా వేసిన బల్లమీద నుండి సిగరెట్ తీసుకొని వెలిగించాడు. శరీరం బయటా, లోపలా వెచ్చగా సుఖంగా ఉంది. అతని ఆలోచనలు రాత్రి కాక్‌టైల్ పార్టీమీదికి పోయాయి.

మిస్టర్ అండ్ మిసెస్ సూసర్, రగ్గర్ ఫుట్‌బాల్

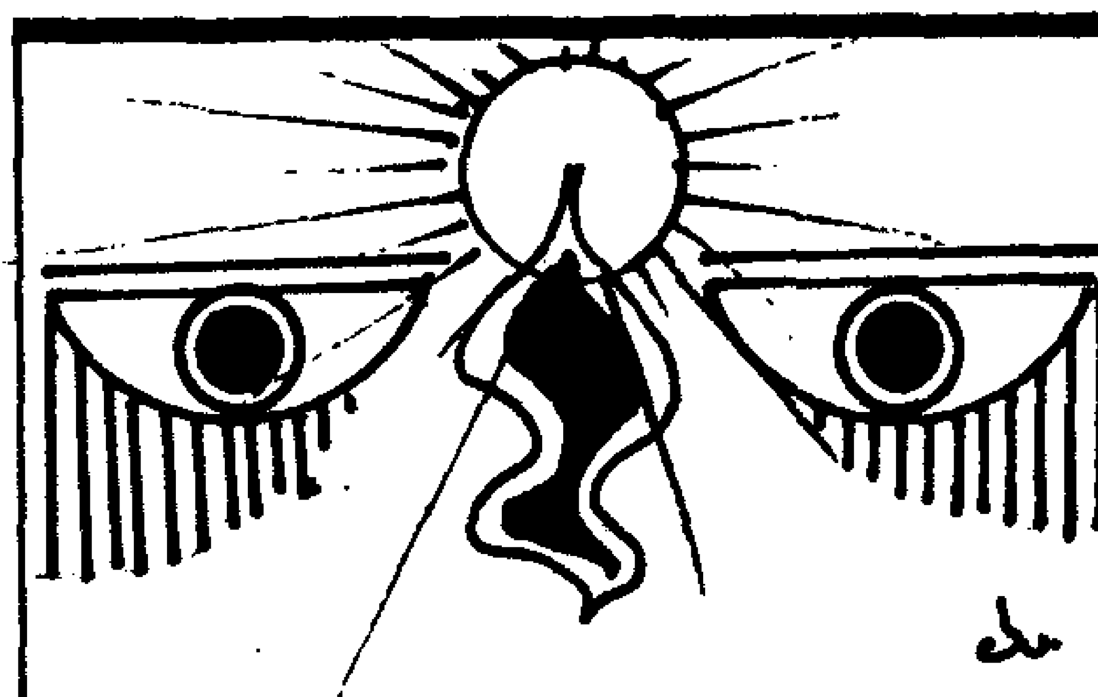

కళ్ళు

అందని సూర్యుణ్ణే ఆరాధిస్తున్నాం
చూడలేక కళ్ళు మూసుకుంటున్నాం
కానీ, అన్యాయపు అగ్నిగోళాల్ని
కళ్ళు తెరుచుకు మరీ చూస్తున్నాం
ఎందుకో!
అందుకే,
ఆ కళ్ళు తెరుచుకున్నా
మూసుకున్నా
సంఘంలో నీవునికి సున్నా! ~జి

పోటీల్లో గెలిచిన క్లబ్బు జట్టుకి రాత్రి ఏడూ, పదకొండు గంటల మధ్యక్లబ్ బ్రిడ్జిరూమ్‌లో కాక్‌టైల్ పార్టీ ఇస్తున్నారు. అతిథుల్లో తనొక్కడే ఇండియన్. రగ్గర్ జట్టులో ఇండియన్ లేనేలేడు. క్లబ్బులో ఇండియన్ మెంబర్లకి ఇది అసంతృప్తి కలిగించింది. తెల్లవాళ్ళంతా కలిసి ఇండియన్లకి చోటులేకుండా చేసేరన్నారు. “చేతకాని కబుర్లు” అనుకున్నాడు పేట్‌రావ్. ఈ మధ్య వ్యాపారంలో పడి తనురగ్గర్ విషయం అట్టే పట్టించుకోపోడం వల్ల ఇందులో నిజా నిజాలు చెప్పలేడు. కానీ పదిహేనేళ్ళ క్రితం క్లబ్బులో నలుగురైదుగురు ఇండియన్ మెంబర్లకే నిజంగా వ్యక్తిత్వం లేని రోజుల్లో తను రగ్గర్ జట్టులో ఉన్నాడు. అప్పటికీ ఇప్పటికీ తెల్లవాళ్ళు తనతో మంచిగా ఉండడానికి ఎంతైనా ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఆడే సత్తువలేకుండా సెలక్షను కమిటీ అంతా బ్రిటిషర్ల పుట్ట అని నిందించడం దేనికి?

“వాళ్ళంటే మనకి అసూయ” అనుకున్నాడు అతను.

వాళ్ళతో మనం తూగలేం. ఎంత అనుకరించినా మనకీ వాళ్ళకీ సామాన్య అభిరుచులులేవు. పూర్వం తన కాలంలో బ్రిటిష్ పరిపాలనలో, విస్కీ బుడ్డి దగ్గరైనా బ్రిటిషరూ, ఇండియనూ ప్రాణమిత్రులయ్యే అవకాశం ఉండేది. ప్రొహిబిషన్ తర్వాత అది కూడా దూరంగా ఉంచాలని చూస్తున్నారనడం నిజం కాదు. సమాజంలో సరైన స్థానం ఉన్న ఇండియన్‌కి బ్రిటిషరు ప్రాణం పెట్టగలడు. వచ్చిన చిక్కల్లా సంస్కారం సరిపోకుండా పెద్ద ఎత్తుల మీద మనసు పెట్టుకుని కూచున్నవాళ్ళకే. అదృష్టవశాత్తూ మంచి ఉద్యోగం సంపాదించి క్లబ్బు మెంబరై కూచున్న ప్రతి వాడితోనూ తెల్లవాళ్ళూ భుజాలురాసుకుని తిరగాలనడం అన్యాయం.

పేట్‌రావ్ సిగరెట్టు అయిపోయి పెదిమలు చుర్రుమన్నాయి. మిగిలిన ముక్కని తొట్టిపక్క గోడలో అతికి ఉన్న ఏష్‌ట్రేలో పడేసి, ఎదురుగా కప్‌బోర్డులో ఉన్న టైంపీస్ వైపు చూశాడు. గుడ్ లార్డ్! ఏడు అవుతోంది. తొట్టిలో నీళ్ళు బయటకి వదిలి, పైన ఉన్న షవర్ విప్పి తొందరగా ఒళ్ళు తడుపుకుని బయటపడ్డాడు.

పేట్‌రావ్ డిన్నర్ జాకెట్ వేసుకుని నిలుటద్దంలో చూసుకుని మురిసిపోయాడు. కోటు ఫేసింగ్ తళతళ మెరుస్తోంది. పాంట్ బ్రైడింగ్ సున్నితంగా ఉంది. షర్టు కాలరూ, బౌటై, తీర్చిదిద్దినట్టు అమరాయి. జోళ్ళు ఎలక్ట్రిక్ దీపం వెలుగులో జిగేల్‌మంటున్నాయి. తక్కువయిందల్లా కోటు కాలరుకున్న బటన్ హోల్‌లో కార్నేషన్ పువ్వు. ఈ వేడి దేశంలో కార్నేషన్ మొక్కలు మొలవవు ఏం చెయ్యడం? దానికి బదులు ఎర్రగులాబీని అలంకరించుకున్నాడు పేట్‌రావ్. ఇంకొకసారి అద్దంలో చూసుకుని తృప్తిగా నవ్వుకొని పోర్టికోలోకి దారితీశాడు. యూనిఫారంలో డ్రైవరు, జాగ్వార్‌కారు వెనక తలుపుతీసి పక్కగానుంచున్నాడు. పేట్‌రావ్ లోపలికి ఎక్కి కూచుని ‘పోదాం’ అన్నాడు. డ్రైవరు తలుపుమూసి తన సీటులో కూచున్నాడు. నల్లని, విలువైన జాగ్వార్ మార్క్? తళతళ మెరుస్తూ నిశ్శబ్దంగా చీకటిలోకి జారిపోయింది.

** ** **

పేట్‌రావ్ వెళ్ళేసరికే బ్రిడ్జిరూమ్ జనంతో కిటకిటలాడుతూ ఉంది. చాలా మంది డిన్నర్ జాకెట్లలో ఉన్నారు. అయితే పేట్‌రావ్ అనుకున్నట్టు అంతా నల్లకోట్లలో లేరు. నల్లపాంట్‌మీద తెల్ల జాకెట్లు గదిలో ఇక్కడా అక్కడా కనిపిస్తూనే ఉన్నాయి. లౌంజ్ సూట్లలో వచ్చినవాళ్ళు సాదాకోటు పేంటుల వాళ్ళూ కూడా ఉన్నారు. పేట్‌రావ్‌కి ఆశ్చర్యం వేసింది. మిస్టర్ స్టూవర్ట్ అతన్ని సాదరంగా ఆహ్వానించి పార్టీ కోసం అమర్చిన బార్ దగ్గరికి తీసుకు వెళ్ళాడు.

“నీ డ్రింక్ ఏమిటి పేట్?” అన్నాడు మిస్టర్ స్టూవర్ట్.

“విస్కీ అండ్ సోడా”

మిస్టర్ స్టూవర్ట్ విస్కీ సోడా గ్లాసులో కలిపి పేట్‌రావ్‌కి అందిచ్చాడు. ఇద్దరు చేతుల్లో గ్లాసుల్ని పైకి ఎత్తి “చీయర్స్” చెప్పి తాగడానికి ఉపక్రమించారు.

“పేట్, నువ్వు మెక్‌ఫర్ సన్ని కలుసుకోవాలి.

మిస్టర్, మిసెస్‌కూడా ఆక్స్‌ఫర్డ్ తయారీతో మిస్టర్ స్టూవర్ట్, పేట్‌రావుని ఎనమండుగురి గుంపులోకి తీసుకువెళ్ళి పరిచయం చేశాడు. వాళ్ళు ఏదో మాట్లాడుకుంటున్నారు. పేట్‌రావ్ రాక ఒక్క క్షణం కబుర్లని ఆపింది. తిరిగి మాటల్లో పడిపోయారు. అతనికి వాళ్ళ కబుర్లు అంతుపట్టలేదు. కొంతసేపు ఆ గుంపులోనే నుంచుని తనకి తెలిసినవాళ్ళ కోసం గదంతా కలయచూశాడు. గదిలో ఆరుగుంపులు మనుషులైనా ఉన్నారు. ఒక్కొక్క గుంపులో నలుగురు నుండి ఆరుగురు దాకా ఉంటారు. అంతా తెల్లవాళ్ళే, వాళ్ళందరిలోనూ తనక్కడే ఇండియన్ ఉండడం పేట్‌రావ్‌కి ఎంతో సంతృప్తినిచ్చింది. ప్రతి గుంపులో ఇద్దరు ముగ్గురైనా తనని గుర్తించినందుకు చిహ్నంగా కొంచెం నవ్వి తలపంకించారు. వెళ్ళి ఎవరితోనైనా చేరడానికి అతను సందేహించాడు. వాళ్ళ స్వంత విషయాలు మాట్లాడుకుంటూ ఉండవచ్చు. అటువంటప్పుడు పలకరించడం మర్యాదకాదు.

పేట్‌రావ్ చేతిలో విస్కీ అయిపోయింది. ఆకాశం నుండి ఊడిపడ్డట్టు మిస్టర్ స్టూవర్ట్ వచ్చి అన్నాడు.

"పేట్, గ్లాసు ఇలా ఇయ్యి నింపి తెస్తాను"

కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా పేట్‌రావ్ నవ్వాడు.

"విస్కీ తెమ్మంటావా, కాక్‌టైల్ రుచిచూస్తావా?" అన్నాడు మిస్టర్ స్టూవర్ట్.

"విస్కీ, ప్లీజ్"

విస్కీగ్లాసు పేట్‌రావ్‌కి అందిచ్చి, మిస్టర్ స్టూవర్ట్ జనంలో మాయమైపోయాడు. పేట్‌రావ్ దృష్టి గదిగోడమీద అతికిన నోటీసుమీదకి పోయింది. "గదిలో పర్మిట్ ఉన్నవాళ్ళు మాత్రమే తాగవచ్చు" అతనికి నవ్వొచ్చింది. పర్మిట్ లేకుండా ఎందరు ఇక్కడ రోజూ తాగడం లేదు? తనకి మాత్రం పర్మిట్ ఉందా? అడ్డు చేప్పేవాళ్ళెవరో? క్లబ్బులో బ్రిటిష్ మెంబర్లందరూ ఎప్పుడో ఒకసారి తనిచ్చిన పార్టీల్లో తాగినవాళ్ళే. గవర్నమెంటు లోకంలో తనకి కావలసినంత పరపతి ఉంది. అసలు తనకి పర్మిట్ లేని సంగతి ఏకొద్దిమందికో కానీ తెలియదు. తెలిసిన నలుగురి మధ్యా అది నవ్వులాట అయిపోయింది. ఆ ప్రసక్తి వచ్చినపుడు "పేట్‌ని పర్మిట్ అడిగితే ప్రొహిబిషనే ఎత్తించేస్తాడు" అని నవ్వుతారు. తన డాక్టరు మొండి పట్టువల్లకానీ పర్మిట్ సంపాదించడం ఏ మంత కష్టం కాదు. తనకి గుండెజబ్బు. "ఎక్కువగా తాగడం ప్రారంభిస్తే రెండేళ్లలో చచ్చిపోతావు" అని చెప్పేడు డాక్టరు. "పోన్లే రెండేళ్ళయినా ఆనందంగా బ్రతుకుతాను, ఇలాగ వందేళ్ళు గడిపి ఏం లాభం?" అని నవ్వాడు తను. "ఈ ఆటలేం సాగవు. నీకు నేను సర్టిఫికెటు ఇవ్వను, ఇంకే డాక్టరూ ఇవ్వకుండా చూస్తాను" అని ప్రతిజ్ఞ పట్టేడు డాక్టరు. డాక్టరుకి తన మీద ఉన్న అభిమానానికి అతని మనస్సు కృతజ్ఞతతో నిండింది. పేట్‌రావ్‌కి విస్కీ బీయర్లమీద విపరీతమైన మమకారం లేదు. నలుగుర్లో ఉన్నప్పుడు రుచిచూస్తాడు. అందుకే పర్మిట్ గురించి డాక్టర్‌తో రాద్ధాంతం చెయ్యలేదు. పర్మిట్ ఉన్నా నాలుగైదు యూనిట్లు ఎన్నాళ్ళకి సరిపోతుంది. ఒక్క పార్టీ ఇవ్వడానికి కూడా రాదు. తనకి పర్మిట్ అక్కర్లేదు "ఇంత మందిలో ఒంటరిగా ఆలోచనల్లో కాలం వెళ్ళబుచ్చేస్తున్నానే" అనిపించింది అతనికి ఒక్కసారిగా. పెళ్ళాం జ్ఞాపకం వచ్చింది. రీటా ఢిల్లీలో ఏం చేస్తుందో? అక్కడ తెల్లవాళ్ళ గురించి వాదిస్తూ ఉంటుంది. రీటా, మశీకూడా రెండేళ్ళు తండ్రితో ఇంగ్లాండులో గడిపి వచ్చారు. ఇద్దరూ పెళ్ళయేవరకూ ఒకే సమాజంలో పెరిగారు. అయినా ఇద్దరి మనః ప్రవృత్తుల్లోనూ ఎంత భేదం! రీటాకి ఇంగ్లీషు అలవాట్లంటే అభిమానం. మశీకి గిట్టదు. "రీటా ఇక్కడ ఉంటే బాగుండేది" అనుకున్నాడు. రీటా అంటే బ్రిటిష్ కమ్యూనిటీకి ఎంతో

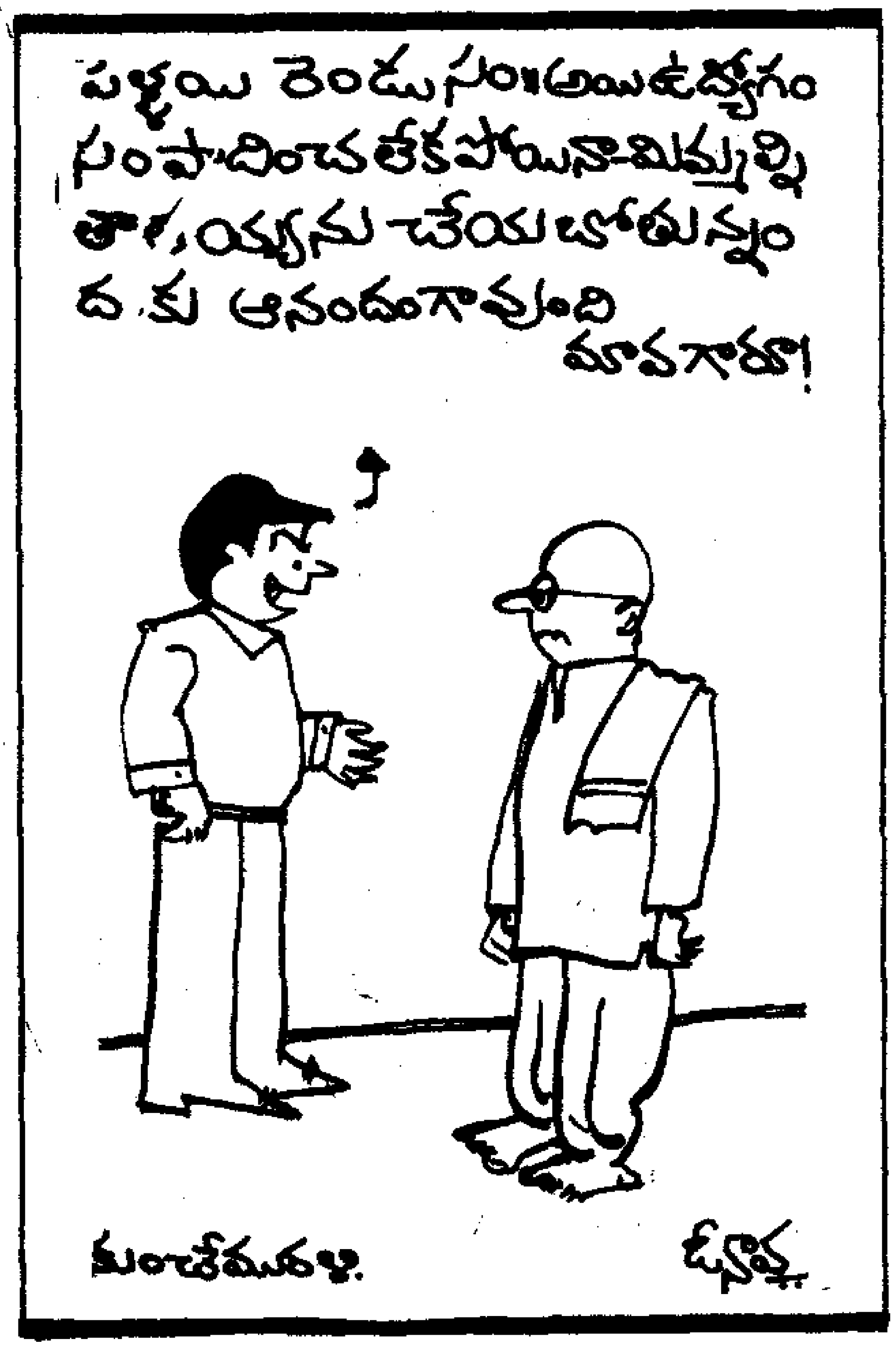

ఆదరం. అందరికీ ఎంతో సహాయంగా ఉంటుంది. ఈ వాళ పార్టీలో రీటా ఉంటే అక్కడి వాళ్ళంతా తనచుట్టూ ఉండేవారు. రీటా పంపించిన సన్నళ్ళకి అభినందనలు చెప్పేవారూ, ఇండియన్ ఫలహారాలు చేసి పంపమని కోరేవారూ, ఎంబ్రాయిడరీ డిజైన్లు అడిగేవారూ, ఏదోరోజు సాయంత్రం టెన్నిస్ ఆడడానికి ఇంటికి వస్తామని చెప్పేవారూ, వీటిలో తనకున్న ప్రజ్ఞ ప్రదర్శించడం రీటాకి సరదా. వెర్రి అంటుంది మశీ. "తెల్లవాళ్ళకి ఇన్ని సమర్పించుకుంటున్నావుకదా నువ్వు వాళ్ళు తిరిగి నీకు ఒక్కటైనా ఇచ్చారా?" అని అడుగుతుంది. ఇవ్వకేం. ఇచ్చారు కానీ రీటా అంత ధారళంగా కాదు. వాళ్ళకి మన వంటలూ వస్తువులూ అయితే కొత్తగానీ మనకి వాళ్ళవి కొత్తకాదుగా. ఇవ్వడానికి ఏమంత ఉంటుంది? పైగా స్వదేశం నుండి ఆరువేల మైళ్ళుపైగా ప్రయాణంచేసి, ఇటువంటి దేశంలో పనిచెయ్యడానికి ఒప్పుకున్నది ఆర్జించేడబ్బు దుబారా చెయ్యడానికికాదు. ఇక్కడి తెల్లవాళ్ళు జాగ్రత్తగా డబ్బు కూడబెట్టుకుని, కొంత కాలానికి శాశ్వతంగా ఇంగ్లండు వెళ్లిపోడానికి తహతహలాడతారు. దాంట్లో తప్పేముంది?

ఒంటరిగా నుంచోడం వల్ల పేట్‌రావ్ తలలో అన్ని విధాలైన తలపులూ తిరుగాడుతున్నాయి. ఒకమూల కుర్రకారు రగ్గర్ ఆటగాళ్ళు గుమిగూడి కేరింతలు కొడుతూ, అల్లరి చేస్తున్నారు. వాళ్ళంతా రీటా చుట్టూ తిరగాడుతూ ఉండవలసింది. "ఈ ఆకతాయి వెధవలంతా హక్కు ఉన్నట్టు నీతో డాన్సు చెయ్యడానికి తగవులాడుకుంటుంటేనవ్వుతూ ఊరుకుంటావేం?" అని రీటాని అడిగింది మశీ ఒకసారి క్లబ్బులో డాన్సుకి వచ్చినపుడు. ఆనాటి మశీ ప్రశ్న తరుచు అతని స్మృతిపథంలో చిన్న తుఫాను లేవదీస్తుంది. పెళ్ళికాని ఇంగ్లీషు కుర్రకారుకి సరదాగా ఉండే ఆడవాళ్ళని చూస్తే మతిపోయే మాట నిజమే. వాళ్ళకి ఈ ప్రాంతాల్లో కబుర్లాడుకోడానికి కూడా ఆడపిల్లలు దొరకరు. ఇంక రీటావంటి అందమైంది, చమత్కారమైంది తటస్థ పడితే చెప్పాలా? అయితే రీటా తెలివైంది. వాళ్ళందరినీ అదుపులో పెట్టగల సమర్థురాలు. "బ్రిటిష్ కమ్యూనిటీలో నాకున్న స్థానం రీటావల్ల కాదుగదా?" భయంకరమైన తలపు వచ్చిందతనికి. వెంటనే మరచిపోడానికి ప్రయత్నించాడు. ఇంటికి వెళ్ళిపోవాలనిపించింది. కానీ ఇంకా ఒక్కరూ కదలడం ప్రారంభించలేదు. నీరసంగా ఒక మూల చేరి కొంచెం కొంచెం విస్కీ చప్పరించడం మొదలు పెట్టాడు.

** ** **

పార్టీ ప్రతి నిముష నిముషానికీ హెచ్చుతోంది. కొంతసేపటి క్రితం మందరస్థాయిలో సాగుతున్నకబుర్లు, నవ్వుల్లోకి అరుపుల్లోకీ దిగాయి. బల్లమీద సీసాల్లో విస్కీ, బీ ర్, రమ్, షెర్రా అతివేగంగా హరించుకుపోతున్నాయి. కుర్రకారు కోలాహలం గరిష్ఠ ప్రమాణం అందుకుంది. పాటలు పాడేవాళ్ళూ, ఆటలు ఆడేవాళ్ళు, చిలిపి కజ్జాలు పెట్టుకునేవాళ్ళూ, గ్లాసులు బద్దలుకొట్టేవాళ్ళూ, యుక్తాయుక్త విచక్షణా జ్ఞానం అంతరించినట్టు ప్రవర్తించేవాళ్ళు • పార్టీలో కొందరు పెద్దలు ఏవగించుకున్నారు. కానీ చెయ్యగలిగిందేమీ లేకపోయింది. ఇక్కడ ఉన్న బ్రిటిష్ వాళ్ళని వేళ్ళమీద లెక్కపెట్టవచ్చు. వాళ్లల్లో కుర్రకారుని మినహాయించి వేస్తే మిగిలేదేవరు? పార్టీలూ, ఉత్సాహంకావాలంటే ఉన్న నలుగురూ కూడవలసిందే. ఈ చర్యల్ని చూసీ చూడనట్టు మసలవలసిందే. మరీ ఏవగించుకున్న కొందరు భార్యలతో వచ్చినవాళ్ళు ఏదో సాకు చెప్పి ముందు వెళ్ళిపోయారు. తక్కిన పెద్దలు ఆ పెద్ద బ్రిడ్జిరూమ్‌లో ఒక మూల ఒత్తిగిల్లి కబుర్లలో పడిపోయారు.

ఇంకొక ప్రక్కన బ్రిటిష్ యువకులు లేని ఆనందం అనుభవిస్తున్నామని తమని తాము నమ్మించుకోడానికి ఒకళ్ళ నొకళ్ళు ప్రోత్సహించుకుంటున్నారు. ఎవరు ఎక్కువ విస్కీ తాగగలరో పందెం కడుతున్నారు. ఒక్క గుటకలో గ్లాసుడుసానీయం ఖాళీ చెయ్యగలిగినవాడిని ముందుకు రమ్మంటున్నారు. విస్కీ, బీ ర్ కలిపి తాగగల మొనగాడు ఉన్నాడా అని సవాల్ చేస్తున్నారు. ఈ పరీక్షల్లో గెలిచినవాళ్ళని

న కెక్కించినందుకుని విజయ గీతాలాలపిస్తున్నారు. ఆనాటి సాయంత్రం రగ్గర్ ఫుట్‌బాల్ పోటీలో అగ్రస్థాయి ఆట ఆడిన డంకన్ హార్వీని తమాషాగా దుయ్యబడుతున్నారు. "ఇన్ని ఫ్రీకిక్స్‌ని గోలులోకి తన్నేవే ఈ విస్కీ బుడ్డిని తన్నగలవా?" అని అతన్ని రెచ్చగొట్టారు. "ఓ తప్పకుండా" మత్తులో అర మూసుకుపోతున్న కళ్ళు నులుముకుంటూ తల ఎగరేశాడు డంకన్. "దటీస్ ది స్టఫ్, డంకన్" అందరూ చప్పట్లు కొట్టారు. డంకన్ హార్వీ విస్కీబుడ్డిని కాలి జోడుతో గోడకి తన్ని ముక్కముక్కలుగా చేసేశాడు. దూరంగా ఉన్న పెద్దలు మెడలు రిక్కించి ఏమిటా శబ్దం అన్నట్లు చూశారు. గుంపులో ఏం జరిగిందీ అంతుపట్టలేదు. మళ్ళీ విస్కీ గ్లాసుల్లో లీనమైపోయారు.

అకస్మాత్తుగా ఒక యువకుడికి ఇంత గోల పనికి రాదనిపించింది.

"మనం అనాగరికంగా ప్రవర్తిస్తున్నాం" అన్నాడు.

"షటప్" అని గుంపు అరిచింది.

ఆ యువకుడు ఊరుకోలేదు. పక్కనున్న బల్ల మీద ఎక్కి అరిచాడు.

"లేడీస్ అండ్ జెంటిల్‌మన్"

"లేడీస్ లేరు" అని తక్కినవాళ్ళు గోలచేశారు.

"లేడీస్ కావాలి, లేడీస్ కావాలి" అందరూ అందుకున్నారు. ఒక నిముషం ఊరుకొని మళ్ళీ ఆ యువకుడు మొదలుపెట్టాడు.

'మనం చెప్పలేనంత అనాగరికంగా ప్రవర్తిస్తున్నాం"

"బూ....బూ..." అని గొంతుకలు హేళనచేశాయి. యువకుడు మళ్ళీ అందుకున్నాడు.

"ఈ అల్లరి మాని మనం ప్రపంచ నాగరికతలో ప్రముఖస్థానం వహించిన బ్రిటీష్ యువకుల్లాగా ప్రవర్తించాలి."

"ప్రముఖస్థానం కాదు అగ్రస్థానం" అతని మాటల్ని వాళ్ళు పరిదిద్దారు.

"సరే అగ్రస్థానం, ఇపుడు మీరు చెయ్యవలసిందేమిటంటే బల్లల చుట్టూ ఉన్న కుర్చీలమీద అల్లరి చెయ్యకుండా కూచోండి"

బల్లల్లేవు, కుర్చీల్లేవు.

ఆ యువకుడు నవ్వేశాడు. అందరూ నవ్వేశారు.

"లేకపోవడం ఏమిటి? ఇది శవాయ్ హోటలు, అర్థం అయిందా. ప్రపంచంలోకెల్లా గొప్ప హోటలు."

"ఊ" అన్నారు అందరూ.

"అంతా బల్లల చుట్టూ కూచోండి, ఇలాగ అతను బల్లమీద నుండి కిందకి దూకి అక్కడ కుర్చీలూ, బల్లలూ ఊహించి గాలిలో కూర్చున్నాడు.

"బాగుంది, బాగుంది" అన్నారు అంతా.

"నేను బేరర్‌ని శవాయ్‌లో బేరరంటే మాటలు కాదు, ఏమనుకున్నారో, అక్కడ టేబుల్ దొరకటమే కష్టం. కుదురుగా కూచోకపోతే పంపించేస్తాను"

"సరే"

"ఎర్ర తివాసీలతో నిండిన రౌండ్, దానిమీద ఖరీదైన తోలుతో కుర్చీలు, సరంబీలో అతుక్కుపోయిన లైట్లనుండి వచ్చే మెత్తని వెల్తురు, సన్నని సంగీతం"

"ఉబ్బెత్తు వక్షాలని ఊపుతూ నాట్యంచేసే పిల్ల మాట ఏమిటి?" అని ఒక గొంతు అరిచింది.

పిచ్చివాగుడు వాగకు, శవాయ్ మొహం ఎప్పుడైనా చూశావా నువ్వు? హీప్‌క్వాలిటీ క్లబ్బనుకుంటున్నావా? ఇక్కడ ఆ వేషాలేవీ పనికిరావు."

"నాకదంతా తెలియదు. పెద్ద రొమ్ములూ, సన్నటి నడుమూ, బ్లాండ్ జుట్టూ ఉన్న అందగత్తె నాట్యం కావాలి. అని లేచిందా గొంతు.

అందరూ గొల్లుమని నవ్వారు. ఒకతను లేచి "సరే నేను నాట్యం చేస్తాను" అన్నాడు. "నాకు రొమ్ములు

> **విపరీతం**
>
> ఉప్పెనలు, తుఫానులు
> చెప్పకుండా వచ్చేస్తాయి
> అంతోఇంతో నష్టం చేసి
> మరీ వెళ్ళిపోతాయి
> ఇది ప్రకృతి విపరీతంట!
>
> ~ ఆర్

లేవు, ఈ రెండు సిసాలనీ చొక్కాకింద పెట్టుకుంటే సరిపోతుందా?" అని కోటువిప్పి దూరంగా పారేశాడు. అందరూ సంతోషంగా అరిచారు.

"ఇది లాభం లేదు. బర్లెస్క్ కావాలి" అన్నాడు ఇంకొకడు.

"ఔను" అందరూ ఒప్పుకున్నారు.

ఇంగ్లండు విడిచిపెట్టి ఎన్నో ఏళ్లుగా ఇండియాలోనే ఉండిపోయిన బ్రిటిష్ యువకులందరికీ ఒక్కసారి ఇంటిమీదకి మనసుపోయింది. మూగబాధ వాళ్లని క్రుంగదీసింది. లండన్, హైడ్‌పార్క్, బిగ్‌బెన్, నెంబర్ టెన్ డౌనింగ్ స్ట్రీట్, నైట్‌క్లబ్స్, బర్లెస్క్, పబ్స్, సినిమాలు, ఆడపిల్లలు, చక్కటి ఆడపిల్లలు శని వారాల సాయంత్రం ఆఫీసులు మూసేసిన తర్వాత సినిమాలకి, నాటకాలకీ, పార్కులకీ ఎక్కడికి పడితే అక్కడికి తమ కూడా విలాసాలకి వచ్చే ఆడపిల్లలు! తరవాత ఇల్లు, తల్లీ, తండ్రీ, అక్కలు, చెల్లెళ్ళు. ఆ అనుభవాల ఊహల్లో తియ్యని బాధ వాళ్లని ఆవరించింది. వాళ్ళ కోలాహలంలో మాతృదేశం మీద మమత, వాళ్ళ ఉత్సాహంలో దీనత్వం వాళ్ళ నవ్వుల్లో శోకపుఛాయలు మిళితమై ఉన్నాయి.

"సరే అదంతా తర్వాత ముందు మీరంతా కూర్చోండి, నేను షాంపైన్‌తో మీ గ్లాసులు నింపుతాను" అన్నాడు మొదటి యువకుడు.

"నేనుకూడా నీకు సహాయం చేస్తాను" అని డంకన్ హార్వీ లేచాడు.

ఇద్దరూ జేబురుమాళ్లు పైకి తీసి బల్లమీద ఉన్న వైన్ బుడ్లకి చుట్టి ఊహా కూర్చీలలో కూర్చున్న యువకులకి ఉత్తుత్తి షాంపైన్ కొంచెం కొంచెం నింపుతున్నారు. అకస్మాత్తుగా డంకన్ హార్వీ కళ్ళు ఎడంగా కూర్చున్న పేట్‌రావ్‌మీదకి పోయాయి.

"ఇక్కడికి నల్లవాడెలా వచ్చాడు?" అని అరిచాడు. అందరి మొహాలూ పేట్‌రావ్ వైపు తిరిగాయి. అతనికి ఏం చెయ్యాలో తెలియలేదు. డంకన్ హార్వీ బుడ్డి చేతుల్లో పట్టుకొని అసహ్యం ఉట్టిపడే కళ్ళతో పేట్‌రావ్‌ని సమీపించాడు.

"ఎవరు నువ్వు? ఎలా లోపలికి చొరబడ్డావ్?" అని గద్దించాడు.

"డంకన్" పేట్‌రావ్ మాటలు తడబడ్డాయి పరిస్థితి విషమించిందని అక్కడి వాళ్ళంతా తాగి ఉన్నారని గ్రహించాడతను. ఒక్క క్షణంలో యువకులంతా పేట్‌రావ్ చుట్టూ మూగారు.

"ఇక్కణ్నుంచి పో, ఈ హోటల్లో నల్లవాళ్ళకి తావులేదు" రెట్టించాడు డంకన్ హార్వీ.

"డంకన్ శవాయ్‌లో అటువంటి ఆంక్ష లేదు కదా?" పేట్‌రావ్ తేలిగ్గా నవ్వెయ్యడానికి ప్రయత్నించాడు.

"శవాయ్ సంగతి నాకుతెలియదు. నిజానికి నేనా హోటల్లో ఒక్కసారైనా అడుగుపెట్టలేదు. కానీ నిన్నిక్కడ ఒక్క నిముషమైనా ఉండనివ్వను పో" అన్నాడు హార్వీ.

అక్కడి వాళ్ళలో ఒక్కడైనా శవాయ్ మొహం చూసి ఉంటాడన్న అనుమానం పేట్‌రావ్‌కి లేదు. తను ఎన్నో పార్టీలకి ఆ హోటలుకి వెళ్ళాడు. అప్రయత్నంగా అతనిలో గర్వం పొడచూపింది.

"నేనిక్కడికి ఆహ్వానం మీద వొచ్చేను" అన్నాడు.

"ఏదీ ఆహ్వానం?"

అతను తీసుకురాలేదు. స్టువర్ట్‌ని అడగమన్నాడు.

"మేం ఎవర్నీ అడగం. నీకు తాగడానికి పర్మిట్ ఉందా?"

ఒక గొంతు ప్రశ్నించింది.

పేట్‌రావ్ చిక్కులో పడ్డాడు. తాగుడు మగతలో కూడా ఎవరికో కొంత మెలకువ ఉన్నట్లుంది. తాగి ఉండబట్టిగానీ లేకపోతే వాళ్ళెవ్వరూ ఇటువంటి అఘాయిత్యానికి పూనుకోరని అతనికి తెలుసును. అయినా అతనికి కోపం ఆగలేదు.

"నాకు పర్మిట్ అక్కర్లేదు"

"ఊరికే పేలకు" అని పేట్‌రావ్ రెక్క పట్టుకుని ఈడ్చడం ప్రారంభించాడు డంకన్ హార్వీ. పేట్‌రావ్ కొంత గింజుకున్నాడు. నలుగురూ సాయం పట్టి అతన్ని గదిబయటకి నెట్టి తలుపుమూసేశారు.

ఈ విషయం విని స్టువర్ట్ రెచ్చిపోయాడు. "బ్రిటిష్ యువకులంతా మృగాల్లాగా ప్రవర్తించారు అన్నాడు. నా అతిథిని అవమానపరచడానికి డంకన్‌కి ఏం అధికారం ఉంది?" అని గర్జించాడు. "అంతా వెళ్ళి పేట్‌రావ్‌కి క్షమాపణ చెప్పకోండి" అన్నాడు.

డంకన్ హార్వీ ముందుకువచ్చి నిలబడ్డాడు.

"నేం చెప్పం" అన్నాడు. 'నల్లతోలుకి క్షమాపణ చెప్పుకోవలసిన అగత్యం మాకులేదు"

"నల్లతోలైతేనేం? పేట్ మీ అందరికన్నా లక్షరెట్లు మెరుగు. అతని అంతస్థు తెలిసి మాట్లాడుతున్నా వా?"

"మిస్టర్ స్టూవర్ట్" ఉద్రేకంతో ఊగిపోతున్నాడు.

నీ దేశంలో నువ్వు కనీసనీ ఎరగని సౌకర్యాలు పేట్ అక్కడ అనుభవించాడు. నా దేశంలో నువ్వు మాట్లాడడానికి తాహతులేని మనుషులతో అతనికి స్నేహం ఉంది. పేట్ ఆక్స్‌ఫర్డ్ పేరు విన్నావా?"

వ్యంగ్యంగా నవ్వాడు మిస్టర్ స్టూవర్ట్.

డంకన్ హార్వీ మరీ బిడిదేరిపోయాడు.

"అదంతా నా కనవసరం. తాగడానికి పర్మిట్ లేనివాణ్ణి నువ్వు ఎలా కాక్‌టైల్‌కి పిలిచావు?" అని ప్రశ్నించాడు.

పేట్‌రావ్ ఇంట్లో తెగతాగే డంకన్ హార్వీయేనా మాట్లాడుతున్నది! మిస్టర్ స్టూవర్ట్ తెల్లబోయాడు. తక్కిన యువకులు హార్వీ ప్రశ్నని రెట్టించారు. మిసెస్ స్టూవర్ట్ పరిస్థితి గ్రహించింది.

"జాన్ అలిసిపోయి ఉన్నాడు. అతన్ని బాధపెట్టకండి. కొంచెం విశ్రాంతి తీసుకోనివ్వండి" అని మొగుణ్ణి బయటకి తీసుకుపోయింది.

"ఉన్న తెల్లవాళ్ళం నలుగురం, నలుగుర్లోనూ పోట్లాట" అన్నారు వెనక కొందరు.

"జరిగింది తప్పేననుకో. అయితేమటుకు నల్లవాణ్ణి వెనకేసుకువస్తూ తెల్లవాళ్ళమీద విరుచుకుపడతాడా?" అన్నారు ఇంకొందరు.

"మనలో మనం ఎంత కొట్లాడుకున్నా నల్లవాడి విషయం వచ్చినపుడయినా కలిసి కట్టుగా ఉండాలి మరి" అన్నారు ఇంకొందరు.

మిసెస్ స్టూవర్ట్ మొగుణ్ని లాంజ్‌లో ఒకమూల కూర్చోబెట్టి హితబోధ చేసింది.

"ఈ విషయం మరిచిపోవడం ఉత్తమం" అంది.

"పేట్, మన అతిథి మేరీ" అన్నాడు మిస్టర్ స్టూవర్ట్ కష్టంగా.

"నీ బాధ నాకు తెలుసు. కానీ చెయ్యగలిగిందేమీ లేదు"

"లేకపోవడమేమిటి?" కోపంగా లేచాడు మిస్టర్ స్టూవర్ట్.

ఈ దున్నపోతులంతా పేట్‌కి క్షమాపణ చెప్పితే కానీ ఊరుకోను"

"కుదరదు జాన్" అంది ఆవిడ.

"ఏం?"

"డంకన్ ఎంత ఆవేశంతో ఉన్నాడో చూశావా?"

"వాడికి బుద్ధి చెబుతాను"

"జాన్ నీ ఆదర్శాలు కట్టిపెట్టు. నీకు డంకన్ ముఖ్యమా, పేట్ ముఖ్యమా? పేట్ మంచి స్నేహితుడు, నేనూ ఒప్పుకుంటాను, కానీ కానీ ఈ పరిస్థితుల్లో— — —?"

మిస్టర్ స్టూవర్ట్ ఏమీ మాట్లాడలేదు. మళ్ళీ ఆవిడ అంది.

"డంకన్ తాగుడు మైకంలో ఏదో చేశాడు తప్పే. దానికింత రాద్ధాంతం దేనికి? డంకన్‌కీ అతని రగ్గర్‌కి మనవాళ్లలో ఉన్న స్థానం నీకు తెలుసుగదా. అతనితో విరోధం పెట్టుకోడం ఇక్కడ బ్రిటిష్ కమ్యూనిటీతో పెట్టుకోడం"

"రగ్గర్, డంకన్, రగ్గర్! ఇంతకంటే జీవితంలో కావలసిందిలేదా?" మిస్టర్ స్టూవర్ట్ అరిచాడు.

ఇంకొక విషయం జాన్! పమీలా కోసమైనా నువ్వీ మొండిపట్టు మానెయ్యాలి"

మిస్టర్ స్టూవర్ట్‌కి అర్థమైంది. పమీలా వాళ్ళ కూతురు. డంకన్ హార్వీ మీద మనసు పెట్టుకుని కూచుంది. హార్వీకి ఇంకా పాతికేళ్ళు నిండలేదు. మంచి కంపెనీలో పెద్ద ఉద్యోగం ఉంది. అందం ఉంది. రగ్గర్ ఆటమూలంగా బ్రిటిష్ కమ్యూనిటీలో పేరు ప్రఖ్యాతులున్నాయి. డంకన్ హార్వీ వంటి అల్లుడికంటే ఇక్కడి బ్రిటిష్ దంపతులు కోరదగిన మంచి సంబంధం లేదు.

మిస్టర్ స్టూవర్ట్ గొంతు మూగపోయింది. తల వంచుకుని చేతిలోని విస్కీ వైపు దృష్టి ప్రసరించాడు. గ్లాసు ఎత్తి ఒక్క గుటకలో నోట్లో పోసేసుకుని జేబురుమాలుతో మూతి తుడుచుకున్నాడు.

మిసెస్ స్టూవర్ట్ కళ్ళల్లో చిరునవ్వు విజయసూచనగా తళుక్కుమంది. సోఫాలోంచి లేచి ప్రేమతోనూ, సానుభూతితోనూ మిస్టర్ స్టూవర్ట్ భుజం తట్టి బుగ్గమీద అంటీ అంటనట్లు చిన్న ముద్దు పెట్టింది. తర్వాత బ్రిడ్జిరూమ్‌లో యువకుల దగ్గరికి వెళ్ళి అంది.

"జాన్‌కి కొంచెం తలనొప్పిగా ఉంది. ఇక్కడికి రాలేనందుకు క్షమాపణచెప్పమన్నాడు. మిమ్మల్ని మిగిలిన డ్రింక్ తాగేసి మజా చేసుకోమన్నాడు."

అందరికీ సందేశం అర్థమైంది. వాళ్ళ మొహాలు కళకళలాడాయి.

టుది హెల్త్ ఆఫ్ మిస్టర్ అండ్ మిసెస్ స్టూవర్ట్ తృప్తిగా గ్లాసులు నింపుకుని అరిచారు.

ఎవరో గొంతెత్తి పాట ప్రారంభించారు.

"హి ఈజ్ ఎ జోలీ గుడ్ ఫె... ల్లో, హి యీజ్ ఎ జోలీ గుడ్ ఫే— లో"

అందరూ అందుకున్నారు.

బయట క్లబ్బు ఆవరణలో కారుకోసం వెతుక్కుంటున్న పేట్‌రావ్‌ని దూరంగా వినిపిస్తున్న పాట కలత పెట్టింది. తన ఇంట్లో పార్టీలు ఇచ్చినప్పుడు ఇవే గొంతుకలు, ఇదేపాట తనగురించి ఎన్నోసార్లు పాడాయి. గబగబా అడుగులు వేసుకుంటూ సాగిపోయాడు. ఎప్పటి స్థానంలో నిలబడివున్న నల్లటి నిలువైన జాగ్‌వార్ కారు చిక్కని చీకట్లో సరిగ్గా కనిపించలేదు. దానిమీద పడి చేతికి చిన్నగాయం తగిలించుకున్నాడు. నల్లని చీకటినీ, కారు రంగునీ, ముందు సీటులో గాఢంగా నిద్రపోతున్న డ్రైవర్నీ తిట్టుకుంటూ కారులో ఎక్కి హారన్ వాయించాడు. డ్రైవర్ తుళ్ళిపడి లేచి సీటులో పడి నలిగున్న టోపీ తలకి తగిలించుకుని కారు పోనిచ్చాడు. ●

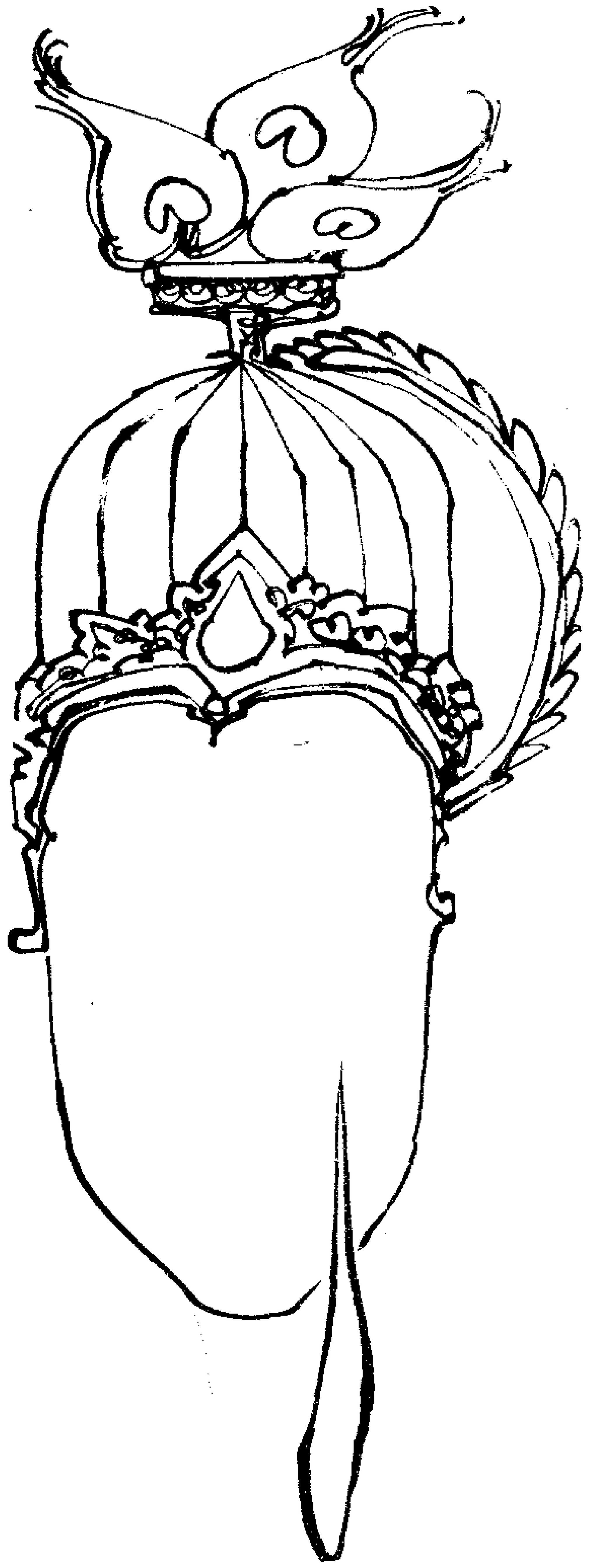

ధర్మం

ధర్మం బోయెను కర్ణునితో
న్యాయం బోయెను ధర్మజునితో
సత్యం బోయెను హరిశ్చంద్రునితో
కరుణబోయెను కరుణామయునితో
ధర్మం, అర్థం, కామం, మోక్షం
కొలబద్దలు మానవుని మనుగడకు
ధర్మం పాటించక, మోక్షంనాశించక
అర్థం కామంబునరులకతి ప్రీతియయ్యే
నరులెల్ల ధర్మాన్ని పాటించునపుడు
పరుల సుఖముకై పాటుబడునపుడు
మహాత్ములు జూపినదాచరించినపుడు
మోక్షానికి మార్గమేర్పడునప్పుడు

పి. జయరాజ